

1. När jag upp med solen står, *Al ei ei a* —
 min hjertans kär jag går, *Al ei ei a* —
 tar jag strax min skära, *Och då gå vi wall med*
 ära, *Föra hjorden på grön äng. Al ei ei a* —
 2. Sjådern yfs på upåst hatt, *Al ei ei a* —
 Men du är min enda skatt. *Al ei ei a* —
 Jagten må i bergen kvila, *Jag med dia vill mjölken sila,*
Wattna för wid forsens dam. Al ei ei a —
 3. När om qvällen du hör mitt horn, *Al ei ei*
a — *Tänk på mig, mitt hjertekorn; Al ei ei a* —
 går du trogen, kommer presten, *Och nog sörjer Gud*
 för resten; *Drag du lilla brudskön på. Al ei ei a* —
 4. Sen ditt silfverbålte bär, *Al ei ei a* —
 Många nycklar klinga der: *Al ei ei a* —
 På värt hus jag helgon målar, *Och på taket flockan prälar,*
Och vi råkas natt och dag! Al ei ei a —

Den Andra:

1. När jag upp med solen står, *Al ei ei a* —
 min hjertans kär jag går, *Al ei ei a* —
 tar jag strax min skära, *Och då gå vi wall med*
 ära, *Föra hjorden på grön äng. Al ei ei a* —
 2. Sjådern yfs på upåst hatt, *Al ei ei a* —
 Men du är min enda skatt. *Al ei ei a* —
 Jagten må i bergen kvila, *Jag med dia vill mjölken sila,*
Wattna för wid forsens dam. Al ei ei a —
 3. När om qvällen du hör mitt horn, *Al ei ei*
a — *Tänk på mig, mitt hjertekorn; Al ei ei a* —
 går du trogen, kommer presten, *Och nog sörjer Gud*
 för resten; *Drag du lilla brudskön på. Al ei ei a* —
 4. Sen ditt silfverbålte bär, *Al ei ei a* —
 Många nycklar klinga der: *Al ei ei a* —
 På värt hus jag helgon målar, *Och på taket flockan prälar,*
Och vi råkas natt och dag! Al ei ei a —

15. Gade, och tryckte Ingebora handen,
 Handen på son och på gråtande wän. *Hgat han*
 lyckte, *Kunglige Jnden Flög med en suck till All-*
 fader igen.

Den Fjerde:

Tyroler-Wisa.

När jag upp med solen står, *Al ei ei a* —
 min hjertans kär jag går, *Al ei ei a* —
 tar jag strax min skära, *Och då gå vi wall med*
 ära, *Föra hjorden på grön äng. Al ei ei a* —
 2. Sjådern yfs på upåst hatt, *Al ei ei a* —
 Men du är min enda skatt. *Al ei ei a* —
 Jagten må i bergen kvila, *Jag med dia vill mjölken sila,*
Wattna för wid forsens dam. Al ei ei a —
 3. När om qvällen du hör mitt horn, *Al ei ei*
a — *Tänk på mig, mitt hjertekorn; Al ei ei a* —
 går du trogen, kommer presten, *Och nog sörjer Gud*
 för resten; *Drag du lilla brudskön på. Al ei ei a* —
 4. Sen ditt silfverbålte bär, *Al ei ei a* —
 Många nycklar klinga der: *Al ei ei a* —
 På värt hus jag helgon målar, *Och på taket flockan prälar,*
Och vi råkas natt och dag! Al ei ei a —

1. När jag upp med solen står, *Al ei ei a* —
 min hjertans kär jag går, *Al ei ei a* —
 tar jag strax min skära, *Och då gå vi wall med*
 ära, *Föra hjorden på grön äng. Al ei ei a* —
 2. Sjådern yfs på upåst hatt, *Al ei ei a* —
 Men du är min enda skatt. *Al ei ei a* —
 Jagten må i bergen kvila, *Jag med dia vill mjölken sila,*
Wattna för wid forsens dam. Al ei ei a —
 3. När om qvällen du hör mitt horn, *Al ei ei*
a — *Tänk på mig, mitt hjertekorn; Al ei ei a* —
 går du trogen, kommer presten, *Och nog sörjer Gud*
 för resten; *Drag du lilla brudskön på. Al ei ei a* —
 4. Sen ditt silfverbålte bär, *Al ei ei a* —
 Många nycklar klinga der: *Al ei ei a* —
 På värt hus jag helgon målar, *Och på taket flockan prälar,*
Och vi råkas natt och dag! Al ei ei a —

GS 1068

Fyra nya och vackra

Wisor,

Den Första:

En Sjömans-Wisa:

Hwad glada, muntra nöjen ic.

Den Andra:

Afskedsqvåde till en Ålskare:

Twå ting är för en wän ic.

Den Tredje:

Kung Rings Döb:

Gullmanig säle ic.

Den Fjerde:

Tyroler-Wisan:

När jag upp med solen står ic.

5. "Ei skall jag skåda Stigande røken,
Mer i trån Nordlanden. Menskan är slat; Nor-
norna råda. Bøljornas öken, Der är mitt faders
nesland och min graf.

6. "Så ej till stranden, Ring, med din mæ-
ka. Helt sedan stjernorna sprida sitt sken. Rån-
ske i sanden Bråtes tillbaka Frithjofs, den blotte
vikingens, ben."

7. Då qvåder Rungen: "Tungt är att hö-
ra Manken som klagar likt qvidande mö. Döds-
fång är sjungen Ne'n i mitt öra. Hwad är det
mer? den som döds han skall dö.

8. "Nornornas lottning, Huru vi fite, Drott-
sa vi, flaga vi ej i trån. Dig ger jag Drotts-
ning, Dig ger jag Rike, Skyddad det du åt min
vårande son.

9. "Wål har jag sutit Wånsfäll i salen, Wål
har jag älskat den gyllene frid. Dock har jag
brutit Sköldar i dalen, Sköldar på sjön, och ej
bleknat derwid.

10. "Nu wil jag rista Geirsodd och blöda,
Stråvöd ej hölmes tör Nordmanna Runa. Rins-
ga är sista Drottens möda, Mera än listvet är
döden ej tung."

11. Då står har ärligt Runor Jöt Öden;
Dödsrunor djupa på bröst och på arm. Lyfte så
herrligt Droppande blodet Fram mellan filtret på
hårwuren barm.

12. "Bringen mig hornet! Skål för ditt
minne, Skål för din ära, du herrliga Nord! Mogs-
nande hornet, Tänkande sinne, Fredelig bragd har
jag älskat på jord.

13. "Fåfångt bland milda Blodiga drotter
Sökte jag Friden, hon flyktade hän. Nu står den
milda Ättfogens dotter Wäntande på mig wid
Gudarnes knän.

14. "Hell Er, I Gudar, Wallhallaffner!
Jorden försvinner; till Alarnas såst Gjallarhorn
budar. Sallghet kröner Stönt, som en guldhjelm,
den kommande gäst."